

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 4C/66/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318202384
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Plichtíková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2020:5318202384.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Annou Plichtíkovou žalobkyne Y. H., nar. X.X.XXXX, G. V. XXX, XXX XX A., zast. JUDr. Bohuslav MAJCHRÁK, advokát, spol. s r.o., 850, 023 05 Nová Bystrica, pracovisko kancelárie: Fraňa Kráľa 2080, 022 01 Čadca, IČO: 36 416 525, proti žalovanému Š. H., nar. XX.XX.XXXX, G. V.G. XXX, XXX XX A., zast. Mgr. Michalom Mozolíkom, advokátom so sídlom Palárikova 1449, 022 01 Čadca, IČO: 43 271 219, v konaní o ochranu osobnosti takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zdržať sa zásahu do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním prostredníctvom: SMS správ, osobne, telefonicky, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi, prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ.

odôvodnenie:

Podľa § 220 ods. 4 CSP súd arabskými číslicami označuje jednotlivé odseky odôvodnenia rozsudku, ktoré zodpovedajú podstatným náležitostiam odôvodnenia rozsudku podľa § 220 ods. 2 CSP:

1. Aké tvrdenia uviedla žalobkyňa v žalobe: Žalobkyňa v žalobe zo dňa 4.9.2018 žiadala rozhodnúť tak, ako je uvedené pod bodom 1. odôvodnenia tohto rozsudku na tom skutkovom základe, že žalovaný narúša jej súkromie. Neustále píše SMS správy, a to bezdôvodne a bez zákonného podkladu. Právoplatným a vykonateľným spôsobom v konaní pred Okresným súdom Čadca pod sp. zn. 11P/37/2017 boli deti zverené do osobnej starostlivosti matky a bol upravený styk otca s deťmi, ktorý je povinný rešpektovať matka i otec. Takto upravený styk je jednoznačný, určitý, vykonateľný a nevyžaduje také zasahovanie SMS správami do súkromia matky, ako to robí žalovaný. Pokračuje v tom napriek tomu, že bol upozornený výzvou zo dňa 9.11.2017, aby v tom nepokračoval. SMS správy nesúvisia s upraveným stykom otca s maloletými deťmi. Matka si svoje povinnosti, ktoré jej vyplývajú z právoplatných a vykonateľných rozsudkov, plní. Ako dôkazy pripojila SMS správy od novembra 2016 do augusta 2018 v počte 253 SMS správ. Zo samotného obsahu správ vyplýva, že sa netýka realizovaného kontaktu otca s deťmi, ale žalovaný matku neustále obviňuje, osočuje ohľadne výchovy detí, spôsobu života, obviňuje z alkoholizmu, chodenia do barov, krčiem, flákaní sa po nociach, nočných záťahoch, chlastačkách, záhalčivom spôsobe života. Neustále žalobkyňu sleduje (pred jej bytovkou stojí auto žalovaného, kde žalovaný sedí niekoľko hodín a sleduje aj priateľa žalobkyne, čo vyplýva aj z SMS správ /SMS č. 417, v ktorej hovorí, že sa žalobkyňa stretáva s niekým z bytovky z vchodu č. 10, SMS č. 54, 122, kde uvádza, či je v kasíne, SMS č. 164, 174 nech druhýkrát žalobkyňa zhasne, keď pôjde za priateľom a podobne/). Spomína city žalovaného k žalobkyni, túžbu po šťastnej rodine, hoci sú rozvedení

(SMS č. 189, 24, 60, 61, 93, 102, 118, 138), vyhráža sa ťažkými časmi (SMS č. 9), urobením poriadkov (SMS č. 141), súdmi, úradmi, sociálkou, políciou (SMS č. 29, 42, 80, 93, 99, 101, 152, 166, 180, 250, 253), trestnými oznámeniami (SMS č. 135, 153, 172, 179, 232, 249), osočuje a uráža žalobkyňu (SMS č. 25, 103, 43, 62, 83, 100, 248), osočuje a ohovára žalobkyňu pred verejnosťou (SMS č. 41), napáda a uráža priateľa žalobkyne Nemčeka, ktorého označuje v SMS správach ako Nemčáka (SMS č. 11, 95, 107, 141, 163, 181, 231, 232, 249), iným spôsobom zasahuje do života žalobkyne (SMS č. 14). V snahe viac sledovať žalobkyňu sa chce nasťahovať do rovnakej bytovky ako býva žalobkyňa, čo je absolútne nežiaduce pre normálny život žalobkyne (SMS č. 160, 178, 234). Ako dôkaz k týmto tvrdeniam žalobkyňa predložila SMS správy na čl. 11 - 20 a po podanej žalobe čl. 67 líc a rub. Pokiaľ v rozsudochom návrhu žiadala, aby sa žalovaný zdržal neoprávnených zásahov do súkromia žalobkyne jej nedôvodným kontaktovaním a ohováraním telefonicky, osobne, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi a prostredníctvom internetových sietí a komunikačných serverov, k tomu v žalobe žalobkyňa uviedla len všeobecné, neurčité, nepreskúmateľné tvrdenia, ktoré nemohli byť predmetom dokazovania. „Tvrdenie, že slovné na žalobkyňu žalovaný útočí pri vzájomnom osobnom styku, ohovára ju na verejnosti, podáva nezmyselné udania a oznámenia na políciu, úradoch“ - tieto tvrdené konania žalovaného jednak neobsahovali kompletne konanie, ktoré žalobkyňa žiadala zakázať v rozsudochom návrhu a konanie, ktoré v žalobe bolo uvedeným spôsobom spomenuté, bolo všeobecné, neurčité, nemohlo byť predmetom dokazovania. Súd z úradnej moci nemôže prekročiť predmet sporu, je viazaný rozsudochým návrhom i rozhodujúcimi skutkovými tvrdeniami. Súd je povinný tvrdenia a dôkazy vyhodnotiť a rozhodnúť. Povinnosť produkovať tvrdenia a dôkazy k tvrdeniam je povinnosťou strán konania. Uvedené rozhodujúce skutkové tvrdenia neobsahujú dátum takého kontaktu, konkrétne okolnosti, konkrétne dôkazy, ktoré by mohli byť preskúmateľné v rámci dokazovania súdom a ku ktorým by sa žalovaný mohol vyjadriť tak, aby mu nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Okrem pripojených SMS správ žiadala žalobkyňa ako dôkaz pripojiť spisy 10P/105/2013, 11P/37/2017, 11P/21/2017 - výzvu zo dňa 9.11.2017. Výzvu zo dňa 9.11.2017 pripojila aj na čl. 9 spisu s doručenkami o doručení výzvy žalovanému čl. 9 rub spisu.

2. Ktoré dôkazy žalobkyne súd vykonal (ňou navrhnuté), aký skutkový stav z dôkazov mal preukázaný: Z pripojeného spisu 10P/105/2013 súd mal preukázané, že existuje právoplatný a záväzný rozsudok o rozvedení manželstva č. k. 10P/105/2013-65 zo dňa 28.3.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.4.2014. Týmto rozsudkom bolo manželstvo účastníkov konania rozvedené a maloleté deti V., nar. XX.X.XXXX a C., nar. XX.XX.XXXX boli na čas po rozvedení na základe schválenej rodičovskej dohody zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá má právo maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok (v bežných veciach), otec bol zaviazaný platením výživného v rámci rodičovskej dohody vo výške 120 € a 80 €. Z pripojeného spisu 11P/37/2017 súd zistil, že rozsudkom č. k. 11P/37/2017-126 zo dňa 6.6.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.6.2018, bol upravený styk otca s maloletými deťmi tak, že má právo styku každý víkend v párnom týždni od 17.00 hod v piatok do 8.00 hod v pondelok, počas letných prázdnin od 14.7. od 9.00 hod do 30.7. do 17.00 hod, od 14.8. od 9.00 do 30.8. do 17.00 hod, počas veľkonočných sviatkov od 17.00 hod v piatok do 17.00 hod v sobotu, počas jesenných prázdnin od piatku od 17.00 hod do soboty do 17.00 hod, počas vianočných sviatkov 23.12. od 9.00 hod do 15.00 hod, dňa 25.12. od 15.00 hod do 26.12. do 17.00 hod a každý párný rok od 31.12. od 9.00 hod do 1.1. do 17.00 hod tak, že matka je povinná maloleté deti na styk pripraviť a styk otcovi umožniť a otec je povinný deti si od matky v stanovený čas prevziať a v stanovený čas ich matke odovzdať. Z uvedeného dôkazu súd nemal preukázané, že by matka bránila otcovi v styku. V opačnom prípade by postupoval podľa zákona a požiadal o výkon právoplatného a vykonateľného rozsudku. Taktiež súd dospel k záveru, že styk otca s maloletými deťmi je upravený veľmi podrobným, určitým a vykonateľným spôsobom, ktorý nevzbudil u sudkyne pocit, že by bolo potrebné k takejto úprave styku komunikovať SMS správami a upresňovať uvedený kontakt SMS správami. Z úradnej činnosti súdu je známe, že pri takto detailne upravenom styku otca s deťmi nedochádza k produkcii takého veľkého množstva SMS správ (253) v príčinnej súvislosti s realizáciou styku otca s maloletými deťmi. Z obsahu SMS správ čl. 11 - 20, čl. 67 líc, rub mal súd zistené prečítaním SMS správ ako listinného dôkazu, že SMS správami sa nesnaží žalovaný bližšie konkretizovať realizáciu styku otca s deťmi, resp. informovať sa na deti, ale z písomného znenia SMS správ jednoznačne vyplýva pre súd, že žalobkyňa pravdivo uvádza v žalobe, že SMS správami zasahuje žalovaný do jej súkromia, do jej rodinného života ako rozvedenej manželky, ktorá má právo na svoj súkromný a rodinný život (žalovaný osočuje a obviňuje žalobkyňu čo do výchovy detí, ohľadne spôsobu života, alkoholizmu, chodenia do barov, krčiem, flákania sa po nociach, z nočných záťahov - SMS správy č. 3, 4, 5, 7, 20, 27, 39, 43, 64, 82, 83, 99, 109, 122, 128, 134, 138, 157, 161, 175, 179, 189, 195, 207, 211, 212, 213, 214, 215, 226, 230, 233, 236, 249, 250, 251. V zhode so žalobkyňou v žalobe

súd mal obsahom prečítaných SMS správ preukázané, že žalovaný sleduje žalobkyňu pred bytovkou žalobkyne a sleduje aj jej priateľa, čo vyplýva z textu SMS správ (SMS č. 4, 17, 54, 122, 164, 174), inak by žalovaný nemohol vedieť, že sa žalobkyňa stretáva s niekým z bytovky z vchodu č. 10, nemohol by vedieť, že momentálne je alebo nie je v kasíne, nemohol by vedieť, či bola, alebo nebola za právnikom, nemohol by vedieť, či zhasla, alebo nezhasla v byte. V zhode s tvrdeniami žalobkyne v žalobe prečítaním písomného znenia SMS správ súd mal preukázané aj tvrdenia žalobkyne, že naďalej zaťažuje žalobkyňu žalovaný svojimi citmi ku žalobkyňi a túžbou po šťastnej rodine napriek tomu, že sú už rozvedení (SMS č. 1, 8, 9, 24, 60, 61, 93, 102, 118, 138), vyhráža sa ťažkými časmi (SMS č. 9), urobením poriadkov (SMS č. 141), súdmi, úradmi, sociálkou, políciou (SMS č. 29, 42, 80, 93, 99, 101, 152, 166, 180, 250, 253), trestnými oznámeniami (SMS č. 135, 153, 172, 179, 232, 249), osočuje a uráža žalobkyňu (SMS č. 25, 103, 43, 62, 83, 100, 248), kde ju osočuje, že sa dopustila podvodu, že sa chová ako sviňa, že ňou je, že nie je dobrý človek, že žalobkyňa vybrakovala rodinu od peňazí, že žalobkyňa okradla žalovaného a podobne. Súd mal v zhode so žalobkyňou preukázané aj to, že žalovaný ohovára a osočuje žalobkyňu aj pred verejnosťou, kedy v SMS práve č. 41 uviedol, že povedal farárovi a svojej matke, že robí najväčšie zlo, tvrdí, že žalobkyňa klame alebo že klame svoje deti (SMS č. 24, 25, 26, 121, 154, 251), pouča žalobkyňu, aby sa spamätala (SMS č. 9, 10, 24), neustále napáda, uráža priateľa žalobkyne pána Nemčeka, ktorého v SMS správach označuje ako Nemčák (SMS č. 11, 95, 107, 141, 163, 181, 231, 232, 249) a iným spôsobom zasahuje do života žalobkyne (SMS č. 14, kde sa zaujíma, či je žalobkyňa tehotná, hoci sú rozvedení). Taktiež chce mať život žalobkyne osobný, súkromný pod takou kontrolou, že sa mieni nasťahovať do rovnakej bytovky ako žalobkyňa, čo je nežiaduce pre žalobkyňu, ak by mala viesť normálny život (SMS č. 160, 178, 234). Na čl. 9 spisu je výzva zo dňa 9.11.2017, ktorú žalobkyňa zaslala žalovanému a vyzvala ho, aby ukončil túto svoju nezákonnú činnosť. Na čl. 9 rub je doručka, ktorá znamená, že výzva bola žalovanému doručená, čo žalovaný nespochybnil. Čl. 67 líc a rub sú ďalšie SMS správy, ktoré žalovaný doručil žalobkyňi po podaní žaloby a v ktorých pokračuje v protiprávnom stave napriek podanej žalobe a napriek dôraznej výzve zo dňa 9.11.2017 čl. 9. Po oboznámení sa s týmto dôkazom čl. 67 líc, rub súd konštatuje, že obsahom SMS správ sú podobné útoky na žalobkyňu a zásahy do osobnej sféry žalobkyne ako v SMS správach čl. 11 - 19, ktoré boli pripojené k žalobe. Obsah SMS správ sa netýka realizácie kontaktu otca s deťmi. Z obsahu SMS správ je zrejmé, že prekračuje hranice zákona a zasahuje do osobných a súkromných práv žalobkyne nezákonným a nedôvodným spôsobom. Súd zamietol procesný návrh žalobkyne v podaní zo dňa 7.1.2019 čl. 62 na výsluch lekárky MUDr. E. J., výsluch strán konania, a to z rovnakých dôvodov, ako zamietol totožný procesný návrh aj na strane žalovaného. Písomné SMS správy nemožno vyvracať ústnymi výpoveďami, či už svedeckými, alebo strán konania. Ide len o vyhodnotenie obsahu písomných správ zo strany súdu. Dôkazy môžu byť vedené len k predmetu sporu. Predmetom sporu nie je konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti, aby súd zisťoval okolnosti písania SMS správ a pravdivosť SMS správ, ako požadoval žalovaný. Také zisťovanie môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia maloletých detí a podobne. Nemôže byť predmetom konania o tom, či SMS správami žalovaný zasiahol, alebo nezasiahol do súkromného života žalobkyne. V tomto smere jednoznačne súd vychádzal z vyhodnotenia obsahu listinného dôkazu, ktorý nemôže byť vyvrátený ako písomný dôkaz výpoveďou MUDr. J., výpoveďou strán konania, výpoveďou svedkov. Takéto dôkazy by boli nadbytočné, právne irelevantné. Pokiaľ ide o ostatné kontakty, ktoré žiadala žalobkyňa zakázať zo strany žalovaného, a to osobne, telefonicky, MMS správami, elektronicky, písomne, internetom, dôkazy súd vykonáva len k existujúcim tvrdeniam. K takémuto spôsobu kontaktu neexistovali konkrétne, súdom preskúmateľné tvrdenia, ktoré by mohli tvoriť predmet dokazovania, teda akékoľvek dokazovanie k neexistujúcim tvrdeniam, neurčitým, by bolo nadbytočné, nevhodné a právne irelevantné. Preto dôkazy k tejto časti predmetu sporu súd zamietol z týchto dôvodov.

3. Aké tvrdenia produkoval žalovaný: Žalovaný v koncentračnej lehote 15 dní sa mal vyjadriť k žalobe a pripojeným písomným SMS správam podľa § 167 ods. 1, 2 CSP (uznesenie k vyjadreniu čl. 39 spisu prevzal žalovaný 26.10.2018) a mal sa vyjadriť duplikou k replike podľa § 167 ods. 4 CSP - čl. 75 spisu, ktorú výzvu prevzal právny zástupca žalovaného 28.1.2019. Bola stanovená lehota 15 dní na doručenie dupliky s tým, že vo výroku uznesenia pod bodom 13. je stanovená koncentračná lehota, z ktorej vyplýva, že všetky pokyny je žalovaný povinný splniť v stanovenej lehote 15 dní, na neskôr predložené a označené skutočnosti a neskôr označené a navrhnuté dôkazy súd nebude prihliadať. Súd vychádzal zo znenia ustanovenia § 167 ods. 3 CSP a § 167 ods. 4 CSP, kedy stanovil koncentračnú lehotu v replike a duplike. Aj keď k žalobe boli pripojené fotokópie listinných dôkazov SMS správ s konkrétnym obsahom a v žalobe konkrétnym spôsobom v nadväznosti na jednotlivé SMS správy bol popísaný spôsob zásahu do práv žalobkyne, v stanovenej koncentračnej lehote 15 dní žalovaný sa

v konkrétnej, určitej a preskúmateľnej rovine k obsahu jednotlivých SMS správ nevyjadril, vyjadril sa len všeobecne, čo súd vyhodnotil v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP, stanovenú koncentračnú lehotu 15 dní tak, že nerozporoval základ žaloby žalobkyne čo do jednotlivých SMS správ, teda nevyvrátil žiadnym spôsobom obsah listinného dôkazu konkrétnym, určitým spôsobom. Súd v tomto smere teda vychádzal z nesporných tvrdení strán konania, ktoré v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP nie je možné dodatočne meniť a dopĺňať ani zo strany žalovaného a už vôbec nie svedeckými a inými dôkazmi bez existencie právne relevantných tvrdení k tomuto dôkazu. Vo vyjadrení na čl. 44 žiadal žalobu zamietnuť. Uviedol, že žaloba nie je konkrétna, vykonateľná, preskúmateľná, informácie sú nepravdivé, zveličujúce, nepodložené, preto ich popiera (bez akejkoľvek konkretizácie na jednotlivé SMS správy). Mal výhrady k výchove zo strany matky, k vývoju maloletých detí a prostrediu spoločných detí. Žalobkyňa to poňala vzťahovačne. SMS správy sa týkali len výchovy a výchovného prostredia, v ktorom žijú maloleté deti. Nie je možné úplne zakázať kontakt otcovi s matkou maloletých detí, tak ako to požaduje žalobkyňa v rozsudovom návrhu (napriek tomu, že v žalobe nepožaduje v rozsudovom návrhu žalobkyňa úplný zákaz kontaktu, ale zákaz nezákonného a nedôvodného kontaktu). V tomto smere poukázal na rozhodnutie vo veci 3T/8/2016, kde úplný zákaz kontaktu nie je možný ani v trestnom konaní pri naplnení skutkovej podstaty prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona. Išlo by o neprimeraný a neprípustný zásah do rodičovských práv žalovaného, ktoré mu neboli obmedzené. Bolo by to aj v rozpore so záujmom maloletých detí. Kontakt je nevyhnutý kvôli styku otca s maloletými deťmi a je dôvodný. SMS správy sú vytrhnuté z kontextu (nekonkretizoval, ktoré SMS správy a z akého dôvodu). Komunikácia medzi žalobkyňou a žalovaným je nedostatočná a k tejto komunikácii je žalovaný odkázaný aj pre neusporiadaný spôsob života žalobkyne. Je to okolnosť, ktorá oprávnené môže byť podrobená kritike zo strany otca, pokiaľ má vplyv na výchovu a vývoj maloletých detí. SMS správy boli reakciou na správanie žalobkyne. Otec má právo vedieť, že deti sú napríklad v zahraničí, v Chorvátsku, má právo vedieť, aký je zdravotný stav. Komunikácia medzi rodičmi je nevyhnutá. Žaloba je nedôvodná. Žalovaný sa vyrovnal s rozvodom, pretože sám podal návrh na rozvod. Nevyrovnal sa však s tým, že žalovaná ho bezdôvodne ponižovala, začala tráviť čas na sociálnych sieťach, vydierala ho deťmi, oznámila mu, že bola na potrate. To ho presvedčilo o potrebe rozvodu. Prekáža mu správanie žalobkyne, ktoré nie je v záujme maloletých detí a ktorá egoisticky myslí len na svoje záujmy. Žalovaný ju neobmedzuje v jej neusporiadanom živote, len ju na to upozorňuje, že nevytvára vhodný príklad správania pre deti a zneužíva svoje postavenie matky. Napriek výzvam matka nereaguje, preto je nútený bojovať za ich správnu výchovu a výchovné prostredie, v ktorom žijú. Považoval SMS správy za vytrhnuté z kontextu a žiadal predložiť všetky SMS správy, ktoré predchádzali, aj ktoré nasledovali. Žalobkyňa nepreukázala právny základ (týmto vyjadrením súd mal preukázať, že žalovaný nepoprel obsah SMS správ, ktoré mu boli doručené a ktoré napísal žalobkyňi, uvádzal len motív, ktorý ho viedol k písaniu týchto SMS správ, pričom súd konštatuje, že zmena výchovného prostredia sa nerieši zasahovaním do súkromného a osobného života žalobkyne a jej nového partnera, ale podaním návrhu na súd a túto zmenu výchovného prostredia, teda motív písania SMS správ uvedený vo vyjadrení žalovaného čl. 44 nemohol byť teda ani predmetom konania 4C/66/2018, pretože nejde o konanie vo veci starostlivosti o maloleté deti, ale konanie o zásahy žalovaného do súkromnej sféry žalobkyne. V duplike zo dňa 29.1.2019 čl. 80 uviedol (súd uvádza len tvrdenia, ktoré sú nad rámec pôvodných tvrdení), že podanie žalobkyne obsahuje len nevecné hodnotiace úsudky. K správaniu žalobkyne žiadal vypočuť svedkyne E. H.Ú., E. Y., ktoré by uviedli, ako správala žalobkyňa k žalovanému a k deťom. Pod bodom 7 tohto podania na čl. 81 spisu uviedol: „Ja som si vedomý svojho konania voči žalobkyňi.“ Žalobkyňi boli zverené deti do osobnej starostlivosti a žalobkyňa vedie nevhodný štýl života od októbra 2014. To nie je vhodné pre deti. Nejde o vhodné výchovné prostredie. Na základe toho všetkého vznikajú SMS správy. Žalovaný nemá informácie, či sú deti choré, nevie, kde sa nachádzajú. Žalobkyňa sa nemôže dovolať. O deťoch nevie nič, len to, čo mu povedia deti. Žalobkyňa ako matka odmieta so žalovaným komunikovať ohľadne detí. Všetko odkazuje po deťoch, preto reaguje SMS správou. Priznal, že aj dcére poslal za rok okolo 400 SMS správ a dcéra to nepovažuje za obťažovanie. Vyšetrenie duševného stavu považuje za neprimerané. Duševný stav má v poriadku, okrem problémov so spánkom, ktoré mu spôsobila žalobkyňa. Vyšetrenie absolvoval z vlastnej iniciatívy. Žalobkyňa si zamieňa riadnu starostlivosť otca a overovanie skutočností s prenasledovaním. Všetko, čo robí, robí kvôli deťom. Žalobkyňa vybrala len tie SMS správy, ktoré sa jej hodia. Ostatné nedoručila. Správy od MUDr. J. sú už 8 rokov staré a v súčasnosti nepodstatné. Nechce, aby deti žili v nevhodnom prostredí.

4. Ktoré dôkazy žalovaný pripojil k vyjadreniu, ktoré navrhol, ktoré dôkazy súd vykonal, ktoré nie, z akých dôvodov a aký skutkový stav z dôkazov mal preukázaný: Konkrétne a určité tvrdenie ohľadom obsahom SMS správ žalovaný nespochybnil z hľadiska obsahovej písomnej stránky. Uviedol len, že

tvrdenia sú všeobecné (pričom v žalobe je presným a určitým spôsobom u jednotlivých SMS správ konkretizovaný zásah žalovaného do práv žalobkyne jednotlivými SMS správami). Uviedol len, že sú nepravdivé, zveličujúce, nepodložené a motív, pre ktorý ich písal a ktorým bola starostlivosť o deti a právo otca na styk s deťmi a komunikácia s matkou, právo na informácie. Podľa § 186 ods. 2 CSP súd mal za to, že jednoznačným, konkrétnym a určitým spôsobom nereagoval na jednoznačné, konkrétne a určité obsahové náležitosti SMS správ a jednoznačné, konkrétne tvrdenia v žalobe, aký zásah spôsobil SMS správami do práv žalobkyne. Preto súd vychádzal zo záveru, že pokiaľ ide o listinný dôkaz - SMS správy - obsahové náležitosti SMS správ považoval žalovaný za nesporné, spochybnil len ich pravdivosť a uviedol motív. Vo svojom podaní - v duplike zo dňa 29.1.2019 čl. 80 bod 7 uviedol: „Ja som si vedomý svojho konania voči žalobkyňi.“ Súd ďalej teda vychádzal z nesporného tvrdenia strán konania o tom, že SMS správami s preukázaným obsahom doručeným spolu so žalobou zasiahol do práv na ochranu súkromia žalobkyne. Pokiaľ uvádzal dôvody písania SMS správ - starostlivosť o deti, v tomto smere dokazovanie pravdivosti o správnosti výchovného prostredia alebo nesprávnosti výchovného prostredia, správnosti alebo nesprávnosti výchovných metód nemôže byť predmetom konania 4C/66/2018 o ochranu práv žalobkyne, kde je súd viazaný predmetom sporu. Môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia, keď žalovaný tvrdí, že už niekoľko rokov žijú deti v nevhodnom výchovnom prostredí a matka mu odmieta poskytovať informácie. Ku dňu rozhodovania súdu nepredložil právoplatný a vykonateľný rozsudok, z ktorého by vyplývalo, že došlo k zmene výchovného prostredia na základe podania otca v súlade so zákonom, že matke boli rodičovské práva obmedzené alebo zrušené na základe právoplatného a vykonateľného rozsudku, resp. že si nedokáže otec sám získať informácie o zdravotnom stave detí od lekára, keď vyžaduje informácie od matky a v tomto smere takisto nepredložil právoplatný a vykonateľný rozsudok, z ktorého by vyplývalo, že podľa § 35 Zákona o rodine matka je povinná mu informácie poskytovať, že si ich nemôže získať iným spôsobom ako každý iný rodič a v akom rozsahu. Teda SMS správami súd mal preukázanú nezákonnosť postupu žalovaného voči žalobkyňi, a to nesporným spôsobom, pričom žalovaný neunesol dôkazné bremeno, že zákonným spôsobom sa domáhal zmeny výchovného prostredia, plnenia rodičovských práv matky a poskytovania informácií. Preto ku dňu rozhodovania zásahy žalovaného SMS správami posúdil súd ako zásahy nezákonné, mimo zákon. Žalovaný vzal právo a spravodlivosť do svojich rúk, čo je ústavne neprípustné. Súd zamietol návrh na výsluch svedkýň E. H., E. Y. a výsluch žalovaného, a to z rovnakých dôvodov, ako zamietol aj dôkazy navrhnuté žalobkyňou. Písomné SMS správy nemožno vyvracať ústnymi výpoveďami, či už svedeckými, alebo strán konania. Ide len o vyhodnotenie obsahu písomných správ zo strany súdu. Dôkazy môžu byť vedené len k predmetu sporu. Predmetom sporu nie je konanie týkajúce sa starostlivosti o maloleté deti, aby súd zisťoval okolnosti písania SMS správ a pravdivosť SMS správ, ako požadoval žalovaný. Také zisťovanie môže byť predmetom iného konania o zmenu výchovného prostredia maloletých detí a podobne. Nemôže byť predmetom konania o tom, či SMS správami žalovaný zasiahol, alebo nezasiahol do súkromného života žalobkyne. V tomto smere jednoznačne súd vychádzal z vyhodnotenia obsahu listinného dôkazu, ktorý nemôže byť vyvrátený ako písomný dôkaz výpoveďou MUDr. J., výpoveďou strán konania, výpoveďou svedkov. Takéto dôkazy by boli nadbytočné, právne irelevantné. Pokiaľ žiadal právny zástupca žalovaného pripojiť spis 3T/8/2016, súd zistil, že nemá príčinnú súvislosť so stranami konania a z toho dôvodu bol spis vylúčený zo základného spisu 4C/66/2018. Z vyjadrenia právneho zástupcu žalovaného zo dňa 13.11.2018 čl. 44 bod 7 vyplýva, že na tento spis sa odvolával len z toho dôvodu, že nemožno úplne vyhovieť návrhu na úplný zákaz kontaktu a úplný zákaz rodičovských práv, tak ako to požaduje žalobkyňa, pretože to nie je možné ani v prípade prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a Trestného zákona. V tomto smere súd poukazuje na článok 11 ods. 3 základných zásad CSP, podľa ktorých neuviedol právny zástupca rozsudok Najvyššieho súdu SR, číslo konania, dátum vydania (prípadne rozhodnutia krajského súdu), z ktorého by takýto právny názor, ktorý uvádza, vyplýval. Jeho tvrdenie v tomto smere je preto nepreskúmateľné. Súd z vlastnej iniciatívy taký dôkaz teda nevyhľadával (§ 185 CSP).

5. Rozsudkom č. k. 4C/66/2018-122 zo dňa 4.4.2019 Okresný súd Čadca rozhodol (rozsudkom prvým v poradí) tak, že: I. Žalovaný je povinný zdržať sa zásahu do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním prostredníctvom SMS správ. II. Žalobu zamietá čo do povinnosti žalovaného zdržať sa zásahov do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním: osobne, telefonicky, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi, prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov. III. Žalobkyňa je povinná nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 5/7, vo výške, ktorá bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti uznesenia VSÚ. Dôvody rozhodnutia prvostupňového súdu boli tie, že nárok bol uplatnený podľa § 11 a § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Súd mal vychádzať z

predmetu sporu preukázaný zásah do súkromia žalobkyne SMS správami, kde mal preukázanú aj vysokú intenzitu zásahu, a preto rozhodol, že žalovaný je povinný zdržať sa zásahu do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním prostredníctvom SMS správ. Súd však nemal preukázaný zásah do súkromia žalobkyne nezákonným kontaktovaním osobne, telefonicky, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi, prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov. U neexistujúcich, nepreukázaných zásahov, preto v nadväznosti na § 11, § 13 Občianskeho zákonníka nemohol skúmať intenzitu zásahu ako určuje zákon, a preto v tejto časti žalobu zamietol (vychádzal z rozhodnutia NS ČR 30Cdo/524/2011, podľa ktorého v každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti).

6. Odvolanie žalobkyne na čl. 134 spisu bolo podané dňa 3.5.2019 len proti výroku II. rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 4C/66/2018-122 zo dňa 4.4.2019. Proti výroku I. rozsudku, ktorým súd žalobe žalobkyne vyhovel, žalobkyňa odvolanie nepodala.

7. Žalovaný dňa 6.5.2019 (čl. 159) podal odvolanie len vo výroku o trovách konania - proti výroku III. rozsudku Okresného súdu Čadca (prvého v poradí).

8. Napriek tomu, že odvolanie bolo podané len proti výroku II. a III. rozsudku prvostupňového súdu, Krajský súd v Žiline uznesením č. k. 9Co/184/2019-214 zo dňa 31.10.2019 zrušil rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 4C/66/2018-122 zo dňa 4.4.2019 v celom rozsahu. Strany konania proti zrušujúcemu uzneseniu nepodali dovolanie. Súd sa preto cítil byť viazaný záväzným právnym názorom odvolacieho súdu a opakovane konal o celom predmete sporu, teda aj o predmete sporu, ktorý spadá pod odvolaním nenapadnutý výrok I. rozsudku.

9. § 391 ods. 2 CSP: Ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

§ 391 ods. 3 CSP: Ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

10. V nadväznosti na hore uvedené ustanovenia § 391 ods. 2, 3 CSP súd sa cítil byť viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, ktorý odvolací súd uviedol vo svojom uznesení č. k. 9Co/184/2019-214 zo dňa 31.10.2019 pod bodmi 5, 6, 7, 8 odôvodnenia uznesenia. Záväzný právny názor odvolacieho súdu je nasledovný:

„5. Ako vyplynulo z obsahu spisu, žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala nárok na ochranu osobnosti - súkromia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka pred neoprávnenými zásahmi zo strany žalovaného. Pokiaľ i v petite žaloby bližšie špecifikovala formy zásahu, nemožno konštatovať, že by sa jednalo o samostatné nároky, ale len o spôsoby, ktorými by podľa jej názoru bolo možné zamedziť zásahom v budúcnosti.“

„6. Súd je síce viazaný žalobným návrhom - petitom, ale len v rozsahu, v ktorom je zrejmé, čoho sa účastník domáha. Nie je povinnosťou účastníka vyšpecifikovať petit žaloby tak, aby ho súd len prevzal do svojho rozhodnutia, lebo je povinnosťou súdu pri rozhodovaní dbať na to, aby došlo ku konečnému vyriešeniu vzťahov medzi účastníkmi a tým i predchádzaniu ďalších možných sporov. V súčasnej dobe, a to i s prihliadnutím na množstvo komunikačných prostriedkov je prakticky nemožné vyšpecifikovať presne všetky spôsoby, ktorými by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv osoby, a preto ak súd v rámci dokazovania zistí, že k neoprávneným zásahom zo strany toho ktorého z účastníkov dochádza, je na jeho rozhodnutí, aby zvolil takú formu rozhodnutia, ktorá je v konkrétnom prípade účelnou a spôsobilou zamedziť neoprávneným zásahom akýmkoľvek spôsobom i v budúcnosti.“

„7. Keďže súd prvej inštancie posudzoval jednotlivé formy zásahu ako samostatné návrhy, vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, a preto odvolací súd musel jeho rozhodnutie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.“

„8. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie i o trovách odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).“

11. Ku dňu rozhodovania prvostupňového súdu, teda ku dňu 27.2.2020, nedošlo k zmene skutkového stavu. Z uvedených dôvodov v nadväznosti na § 391 ods. 2, 3 CSP záväzný právny názor odvolacieho súdu prvostupňový súd vo svojom rozsudku (druhom v poradí) v celom rozsahu žalobe vyhovel. Vychádzajúc z odôvodnenia, zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu mal za to, že

žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala nároku na ochranu osobnosti - súkromia podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka pred neoprávnenými zásahmi zo strany žalovaného. Pokiaľ v petite žaloby bližšie špecifikovala formy zásahu, nemožno konštatovať, že by sa jednalo o samostatné nároky, ale len o spôsoby, ktorými by podľa jej názoru bolo možné zamedziť zásahom v budúcnosti. Súd bol sice viazaný žalobným návrhom - petítom, ale len v rozsahu, v ktorom je zjavné, čoho sa účastník domáha. Nie je povinnosťou účastníka vyšpecifikovať petít žaloby tak, aby ho súd len prevzal do svojho rozhodnutia, lebo je povinnosťou súdu pri rozhodovaní dbať na to, aby došlo ku konečnému vyriešeniu vzťahov medzi účastníkmi a tým i predchádzaniu ďalších možných sporov. V súčasnej dobe, a to i s prihliadnutím na množstvo komunikačných prostriedkov, je prakticky nemožné vyšpecifikovať presne všetky spôsoby, ktorými by mohlo dôjsť k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv osoby, a preto, keďže súd v rámci dokazovania zistil, že k neoprávneným zásahom zo strany žalovaného dochádza, bolo na ňom, aby zvolil takú formu rozhodnutia, ktorá je v danom prípade účelná a spôsobilá zamedziť neoprávneným zásahom akýmkoľvek spôsobom i v budúcnosti. Z týchto dôvodov súd neskúmal, v súlade so záväzným právnym názorom odvolacieho súdu, intenzitu zásahu podľa § 11, § 13 Občianskeho zákonníka, pretože intenzitu zásahu nemožno skúmať u neexistujúcich preventívnych zásahov. Intenzitu skúmal len u prvého zásahu, ktorý v konaní bol preukázaný, a to nezákonné kontaktovanie prostredníctvom SMS správ. Zásahom SMS správami mal preukázané, že bolo porušené právo na ochranu súkromného života žalobkyne ako nepopierateľné ľudské právo (rozhodnutie NS ČR 30Cdo/1870/2011). Toto právo zahŕňa právo fyzickej osoby rozhodnúť podľa vlastného uváženia, či, prípadne v akom rozsahu, akým spôsobom majú byť skutočnosti jej osobného súkromia prístupné iným. K obmedzeniu takého práva možno prikrčiť za účelom ochrany základných práv iných osôb alebo za účelom ochrany verejného záujmu, ktorý je v podobe princípu či hodnoty obsiahnutý v ústavnom poriadku. Pritom je potrebné dbať, aby sa dosiahlo čo najširšie uplatnenie oboch chránených hodnôt. Pri zásahu SMS správami mal súd jednoznačne preukázané, že ide o zásah do súkromnej sféry, kde sa nepreukazuje pravdivosť alebo nepravdivosť tvrdení. Zásah nebol spochybnený, ide o nespornú skutočnosť podľa § 186 ods. 2 CSP. Samotný žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení konštatoval, že k zásahu došlo (k zásahu SMS správami). Z toho dôvodu podľa § 186 ods. 2 CSP súd neprihliadal k následnému spochybňovaniu nesporných tvrdení zo strany právneho zástupcu žalovaného, ktorý na pojednávaní dňa 27.2.2020 uvádzal, že nie všetky SMS správy boli podávané z telefónneho čísla žalovaného a nie všetky SMS správy patria žalovanému. Žalovaný mal právo produkovať všetky tvrdenia a dôkazy v koncentračných lehotách podľa § 167 CSP. V koncentračnej lehote uviedol (duplika čl. 81 spisu): „Ja som si vedomý svojho konania voči žalobkyňi.“ Uviedol tak vo vzťahu k SMS správam a zásahu do práv žalobkyne SMS správami. V prvom rozsudku v poradí súd vyhodnotil v nadväznosti na § 186 ods. 2 CSP, že ide o nesporné tvrdenie, teda, že žalovaný sa nesporne dopustil zásahu do práv žalobkyne SMS správami. Z ustanovenia § 186 ods. 2 CSP vyplýva: „Na zmeny v tvrdeniach o skutočnostiach, na ktorých sa strany dohodli, súd neprihliada.“ Z uvedených dôvodov súd neprihliadal na dodatočné spochybnenie nesporného tvrdenia po koncentračných lehotách na pojednávaní dňa 27.2.2020. Naďalej vychádzal zo záveru, že nesporným spôsobom bol preukázaný zásah žalovaného do práv žalobkyne SMS správami. SMS správy boli doručené žalovanému, mal možnosť sa ku každej jednotlivkej správe v koncentračných lehotách vyjadriť a vyjadril sa tak, že zásah nespochybnil. Pokiaľ ide o spochybnenie na pojednávaní dňa 27.2.2020, bolo neurčité, nekonkrétne, neidentifikovateľné k jednotlivým doručeným SMS správam, teda nepreskúmateľné. Pokiaľ ide o ďalšie zásahy, ktorých existencia a intenzita nebola preukázaná (nezákonné kontaktovanie osobne, telefonicky, MMS správami, elektronickou poštou, listinnými písomnými prejavmi, prostredníctvom internetových sociálnych sietí a komunikačných serverov), ich existencia, ani intenzita preukázané neboli. V tomto smere súd vychádzal len zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, že ide o povinnosť súdu rozhodnúť aj preventívne vo vzťahu ku konaniu, ktoré by mohlo nastať. Z tohto dôvodu prvostupňový súd nezdôvodňuje v čom spočíva existencia týchto zásahov a intenzita zásahov v nadväznosti na § 11, § 13 Občianskeho zákonníka a v nadväznosti na rozhodnutie NS ČR 30Cdo/524/2011, podľa ktorého v každom konkrétnom prípade je vždy nevyhnutné skúmať mieru (intenzitu) tvrdeného porušenia základného práva na ochranu osobnosti.

12. Z uvedených dôvodov, z dôvodu nadbytočnosti, právnej irelevancie, nehospodárnosti súd zamietol návrh na doplnenie dokazovania jednotlivými (nekonkretizovanými) SMS správami, výsluchom svedkyne E. Y. (v nadväznosti na § 198 ods. 3 CSP, keďže nechce vypovedať), výsluchom svedkyne H. (v nadväznosti na § 197 ods. 2 CSP), pretože rozhodujúce skutkové tvrdenia, ktoré výsluchom tejto svedkyne chcel žalovaný preukázať podľa § 197 ods. 2 CSP konkretizoval vo svojom podaní zo dňa 29.1.2019 (čl. 80 spisu) v duplike tak, že ju žiada vypočuť k správaniu žalobkyne, k okolnostiam vzťahu

žalobkyne a žalovaného a k skutkovým tvrdeniam žalobkyne na osobu žalovaného. V nadväznosti na § 197 ods. 2 CSP bol povinný uviesť, čo konkrétne, aké konkrétne skutkové tvrdenia žalovaného týmto dôkazom, výsluchom svedkyne chce preukázať. Tieto tvrdenia sú vo všeobecnej, nepreskúmateľnej rovine. Na pojednávaní dňa 4.4.2019 bol do zápisnice zamietnutý návrh na výsluch svedkyne E. H.. Výsluch svedkyne bol zamietnutý z dôvodu, že dokazovanie, a to aj výsluchom svedka, možno viesť len k predmetu sporu. Predmetom sporu sú zásahy SMS správami, listinný dôkaz nemožno vyvracať svedecky. Listinný dôkazy vyhodnocuje súd. K tomuto listinnému dôkazu - SMS správam preto bol takýto dôkaz výsluchom svedkyne E. H. nadbytočný, právne irelevantný. Nadbytočný a právne irelevantný bol výsluch svedkyne E. H. aj k ostatným zákazom, ktorých existencia nebola preukázaná (zásahy osobne, telefonicky, MMS správami, elektronicky, písomne, internetom). Svedkyňa sa nemohla vyjadriť k niečomu, k zásahu, ktorého existencia nebola preukázaná. Taký dôkaz je nadbytočný, právne irelevantný, nehospodárny. Dôkaz sa vykonáva len k predmetu sporu. Predmetom sporu zásahy do práva žalobkyne. Predmetom sporu nie je zmena výchovné prostredia maloletých detí, preto výsluch svedkyne bol zamietnutý aj z tohto dôvodu, že nesmeroval k predmetu sporu. Napriek tomu, že výsluch svedkyne bol na pojednávaní dňa 4.4.2019 zamietnutý, podrobne boli zdôvodnené dôvody po zrušení vecí odvolacím súdom, neprodukoval žalovaný nové konkrétne tvrdenia v nadväznosti na § 197 ods. 2 CSP, ku ktorým by svedkyňa mala byť vypočutá. Preto opakovane bol návrh výsluchom tejto svedkyne zamietnutý ako právne irelevantný, nesmerujúci k predmetu sporu, bez rozhodujúcich skutkových tvrdení (dôkaz má preukazovať existujúce skutkové tvrdenia, dôkaz možno vykonávať len k existujúcim skutkovým tvrdeniam, na ich preukázanie, a nie opačne).

13. Trovy konania: O trovách konania súd rozhodol v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP. Plný úspech v konaní mala žalobkyňa, súd jej preto priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Výška bude vyčíslená po právoplatnosti rozsudku VSÚ prvostupňového súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca. V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka, uvedie sa, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.